

Bilag 53.

PLUMROSE AKTIESELSKAB

A/S P. S. Plum.

København, den 12. august 1965.

Vi har haft lejlighed til at gennemlæse Deres lovforslag og vi har — som en af de erhvervsvirksomheder der som registreret virksomhed fremover vil komme til at administrere lovens bestemmelser — vurderet de administrative konsekvenser for os.

Som helhed finder vi, at vor (og erhvervslivets) administration af Mer-omsen vil blive mere enkel end administrationen af den nugældende Engros-oms. Ligeledes finder vi at Departementet for Told- og Forbrugsafgifter i sin grønne redegørelse af 30. december 1964 viser en realitetsbetonet forståelse af erhvervslivets komplicerede struktur.

På et enkelt punkt vil vi dog gerne ved nærværende skrivelse — efter aftale med Industrirådet — foreslå ændringer som er af ren regnskabsadministrativ karakter og som ikke berører lovforslagets politiske målsætning og ej heller øver nogen indflydelse på størrelsen af det provenu som afgiften skal indbringe.

Til Deres orientering skal vi kort oplyse, at „vi“, Plumrose A/S, er et industri- og handelsselskab med en årlig omsætning på 350 mill. kr. inden for levnedsmiddelsektionen af varer som dels produceres på 6 egne fabrikker i Danmark eller som omsættes på ren en-gros basis.

Returvarer og andre krediteringer.

På et punkt er det vor opfattelse, at lovforslaget bryder helt med den linie om mest enkel administration, som den i øvrigt giver udtryk for. Det er, hvor loven i paragraf 7 og i paragraf 13 kommer til krediteringer fra leverandører til sine kunder, hvadenten disse krediteringer skyldes varereturneringer eller de skyldes rabatydelser.

Vi finder, at der — som eneste regler — er optaget regler, der måske er hensigtsmæssige ved salg fra detaillist til forbruger, men at der mangler et sæt regler, der mulig-

gør en mere flexibel beregningsform for krediteringer mellem registrerede virksomheder.

Det slås flere steder fast, at den afgiftspligtige omsætning er det beløb, som kunden skal betale leverandøren med fradrag af afgiften, hvilket rent praktisk vil sige, at leverandøren vil fakturere den ubeskattede salgsværdi, som er den afgiftspligtige omsætning, og dertil lægge den gældende afgiftsprocent.

Returneringer.

Hvor man imidlertid savner en forståelse af, hvordan de registrerede virksomheder i praksis klarer en varereturnering, er i kommentarerne på side 17 i lovforslaget til § 13, hvor man i 3. afsnit skriver: „Da godtgørelsesbeløbet indbefatter afgift, medens den afgiftspligtige omsætning er omsætningen uden afgift, . . .“.

Dette mener vi ikke er i overensstemmelse med praksis ved handel mellem registrerede virksomheder, hvilket vil sige handel mellem råvareleverandører/fabrikant, fabrikant/grossist, grossist/detailhandler. Det er her vor opfattelse, at varereturneringer mellem disse parter administrativt afvikles ved at leverandøren udsteder en kreditnota, *der af begge parter opfattes som en negativ faktura*, som altså af leverandøren bogføres debit varesalgskonto og af kunden kredit varekøbskonto.

Det vil således være naturligt, at denne negative faktura kan udstedes således:

modtaget retur, kvantum = ubeskattet	
	værdi plus
	10 pct. oms
i alt at kreditere dem:	<u>godtgørelsesbeløb.</u>

Ved bogføringen hos sælgeren af en dags faktureringer vil det være naturligt, dersom